

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/64/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7820200057
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Galdunová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7820200057.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Galdunovej a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobcu: Stavebné bytové družstvo Rožňava, so sídlom Budovateľská 49, 048 01 Rožňava, IČO: 31 686 966, zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Erika Simanová, s.r.o., so sídlom Edelénynska 2027/3, 048 01 Rožňava, IČO: 47 258 853, proti žalovaným: 1) R. F.Č., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R. a 2) Y. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., o zaplatenie sumy 2.855,59 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava zo dňa 10. marca 2020 sp. zn. 8C/1/2020

rozhodol:

Z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Rožňava zo dňa 10. marca 2020 č. k. 8C/1/2020-38 a vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) uznesením zo dňa 10. marca 2020 č. k. 8C/1/2020-38 konanie v celom rozsahu zastavil (výrok I.) a žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania (výrok II.).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáha voči žalovaným zaplatenia sumy 2.855,59 € s príslušenstvom.

3. Aplikoval ust. § 47 ods. 5, § 166 ods. 1, § 166a ods. 1 písm. a), § 166b, § 167e ods. 1 Zákona o konkurze spolu s § 161 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

4. Súd na základe podania žalovaného (ktorý oznámil, že na majetok žalovaných 1/, 2/ bol vyhlásený konkurz) skúmal, či v danom prípade došlo k dôvodom na zastavenie konania. Z rozhodnutia Okresného súdu Košice I, sp. zn. 30OdK/256/2018 zo dňa 15. 10. 2018, zverejneného v Obchodnom vestníku č. 203/2018 dňa 19. 10. 2018, súd zistil, že na majetok povinného dlžníka- žalovaného 1/ bol vyhlásený konkurz, a to podľa ustanovenia § 167a Zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o konkurze“). Z rozhodnutia Okresného súdu Košice I, sp. zn. 31OdK/427/2018 zo dňa 17. 10. 2018, zverejneného v Obchodnom vestníku č. 205/2018 dňa 23. 10. 2018, súd zistil, že na majetok povinného dlžníka- žalovaného 2/ bol vyhlásený konkurz, a to podľa ustanovenia § 167a Zákona o konkurze.

5. Vychádzal z úvahy, že bez splnenia procesných podmienok nemôže súd konať a rozhodnúť vo veci samej. Ak podmienky konania nie sú splnené, musí súd vykonať opatrenia na odstránenie prekážok a ak to nie je možné, súd konanie zastaví. V zmysle ustanovenia § 47 ods. 5 Zákona o konkurze, po vyhlásení konkurzu konanie možno začať len na návrh správcu, návrhom podaným voči správcovi v súlade s týmto zákonom alebo z podnetu orgánu príslušného na konanie, pričom účastníkom konania namiesto úpadcu je správca. Nakoľko podľa súdu prvej inštancie konanie vyvolané návrhom žalobcu podaným až po vyhlásení konkurzu na majetok žalovaných 1/, 2/ nie je prípustné v zmysle ustanovení

Zákona o konkurze, keďže sa nejedná o spor vyvolaný konkurzom, súd dospel k záveru, že konanie trpí neodstrániteľnou prekážkou konania (nedostatok pasívnej legitímácie), konanie zastavil v zmysle § 161 CSP.

6. O trovách konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 256 ods. 1 CSP.

7. Proti uvedenému uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že súd nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože súd prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

8. Žalobca upriamil pozornosť na to, že zo žaloby a pripojených listinných dôkazov nepochybne vyplýva, že predmetom žaloby je pohľadávka v zmysle § 10 zák. č. 182/1993 Z.z. na úhradách vo forme pravidelných mesačných preddavkov za plnenia poskytované s užívaním bytu vo vlastníctve žalovaných, ktorá je zabezpečená zákonným záložným právom vzniknutým na základe § 15 uvedeného zákona. Žalobca je správcom bytového domu a pred súdom koná samostatne, v mene a na účet vlastníkov ostatných bytov, ktorí majú postavenie prednostného zabezpečeného veriteľa. Pohľadávka je tvorená pravidelnými platbami za obdobie od 1.6.2018 do 31.12.2019 s príslušenstvom. Konkurz na majetok žalovaného v 1. rade bol zrušený 19.12.2018 a na žalovaného v 2. rade bol zrušený 27.12.2018 a žalobca pohľadávku neprihlásil do konkurzu. Odvolateľ vytkol súdu prvej inštancie, že z odôvodnenia nevyplýva či súd vykonal uvedené listinné dôkazy predložené žalobcom spolu s návrhom na vydanie platobného rozkazu, ani to ako tieto dôkazy vyhodnotil. Súd tak dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam spočívajúcim v závere o nedostatku pasívnej legitímácie žalovaných a účinkoch konkurzu vo vzťahu k pohľadávke žalobcu, ktorá je zabezpečená a oddĺžením nie je dotknutá. Citoval ust. § 166c ods. 1 písm. c) Zákona o konkurze, v zmysle ktorého oddĺžením je nedotknutá pohľadávka v rozsahu, v ktorom je krytá hodnotou predmetu zabezpečovacieho práva ust. § 166b ods. 1 písm. a), b) tým nie je dotknuté. Súd prvej inštancie uvedené ustanie opomenul aplikovať napriek tomu, že z predložených listinných dôkazov vyplýva, že aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy. Súd tak nesprávne aplikoval na všetky pohľadávky, teda aj na pohľadávky vzniknuté po vyhlásení konkurzu a pohľadávky, na ktoré sa vzťahuje ust. § 166c ods. 1 písm. c), ust. § 166a ods. 1 písm. a) a § 166b Zákona o konkurze. Okrem nesprávneho postupu, keď súd napriek tomu, že predmetom žaloby je pohľadávka patriaca medzi taxatívne uvedené pohľadávky oddĺžením nedotknuté, (v dôsledku čoho je oddĺženie voči pohľadávke žalobcu neúčinné v zmysle § 15 Zákona o vlastníctve bytov v spojení s § 166c ods. 1 písm. c) Zákona o konkurze) odvolateľ vytkol súdu prvej inštancie, že nebral zreteľ ani na tú skutočnosť, že uplatnený nárok v prevažnej miere tvorí nedoplatok za obdobie nasledujúce po oddĺžení. Oddĺženie sa na nezaplatené pohľadávky za obdobie od 1.10.2018 do 31.12.2019 nevzťahuje vôbec, respektíve oddĺženie je vo vzťahu k žalovaným pohľadávkam za uvedené obdobie neúčinné v zmysle § 166 ods. 1 písm. a) Zákona o konkurze. Žalobca zároveň poukázal na to, že uvedenú argumentáciu nemohol pred rozhodnutím súdu v rámci procesnej obrany uplatniť, keďže o podaní žalovaného v 1. rade sa dozvedel až z odôvodnenia odvolaním napadnutého uznesenia (pretože mu skôr nebolo doručené). Nedoručením písomného podania žalovaného v 1. rade zo dňa 12.2.2020 a neumožnením vyjadriť sa k uvedenému podstatnému podaniu bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces. Na doplnenie poukázal na to, že v exekučnej veci sp. zn. 10Er/126/2013 a 19Ek/620/2018 súd obdobnej argumentácii žalobcu v sťažnosti oprávneného vyhovel.

9. Žalovaní v 1. a 2. rade sa k podanému odvolaniu nevyjadrili.

10. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, f/, g/ a h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

11. Žalobca uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods.1 písm. b/, e/, f/,g/ a h/ CSP, t.j. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (b), súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (e), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (f), zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené (g), rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (h).

12. K jednotlivým uplatneným odvolacím dôvodom odvolací súd uvádza nasledovné :

13. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

14. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e/ CSP je potrebné uviesť, že súd nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy stranami sporu. Najmä nevykoná dôkazy na preukázanie skutočností, ktoré z hľadiska hmotného práva nie sú významné a dôkazy nadbytočné, t.j. ku skutkovým okolnostiam, ktoré už boli preukázané iným spôsobom alebo sú založené na zhodnom tvrdení strán. Neúplné zistenie skutkového stavu je však odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvej inštancie nevykonával stranou navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť, avšak iba samotná okolnosť, že nevykonával dôkazy stranami navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že strana, ktorá v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, súčasne označí dôkaz, ktorý, hoci bol navrhovaný, nebol vykonaný a uvedie právne významné skutočnosti, ktoré hoci boli tvrdené, súd prvej inštancie nezisťoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvej inštancie.

15. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP (do 30.6.2016 s ust. § 132 O.s.p.), a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo.

16. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP (do 30.6.2016 z ust. § 133 až 135 O.s.p.).

17. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. g/ CSP je daný, ak zistený stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené. Prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky. Uvedený odvolací dôvod nachádza uplatnenie najmä vtedy, ak strany sporu neboli náležitým spôsobom poučené o následkoch sudcovskej koncentrácie konania.

18. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP (t.j., že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci), odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je

činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

19. Súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, ak dospel k záveru, že konanie trpí neodstrániteľnou prekážkou konania (nedostatok pasívnej legitímácie), na základe čoho konanie zastavil. Súd opomenul aplikovať ustanovenie § 166c ods. 1 písm. c) Zákona o konkurze. Záver, že konanie vyvolané návrhom žalobcu podaným až po vyhlásení konkurzu na majetok žalovaných 1/, 2/ nie je prípustné v zmysle ustanovení Zákona o konkurze, urobený súdom prvej inštancie bez toho, aby posúdil čo je predmetom konania, je predčasný. V dôsledku tohto súd nevykonal navrhované dôkazy na preukázanie dôvodnosti žalovaného nároku, čím je daný dôvod pre zrušenie rozsudku v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. c/ CSP.

20. V danom prípade súd dospel k záveru, že konanie trpí neodstrániteľnou prekážkou konania (nedostatok pasívnej legitímácie) a konanie zastavil v zmysle § 161 CSP nakoľko podľa súdu prvej inštancie konanie vyvolané návrhom žalobcu podaným až po vyhlásení konkurzu na majetok žalovaných 1/, 2/ nie je prípustné v zmysle ustanovení Zákona o konkurze. Aplikoval pri tom ust. § 47 ods. 5, § 166 ods. 1, § 166a ods. 1 písm. a), § 166b, § 167e ods. 1 Zákona o konkurze.

21. Podľa § 166a ods. 1 ZKR, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 166b a § 166c) len v konkurze alebo splátkovým kalendárom môžu byť uspokojené tieto pohľadávky:

- a) pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len „rozhodujúci deň“),
- b) budúca pohľadávka ručiteľa, spoludlžníka alebo inej osoby, ktorej vznikne pohľadávka voči dlžníkovi, ak bude za neho plniť záväzok, ktorý vznikol pred rozhodujúcim dňom,
- c) pohľadávka, ktorá vznikne v súvislosti s vypovedaním zmluvy alebo odstúpením od zmluvy (§ 167d), ak ide o zmluvu uzatvorenú pred vyhlásením konkurzu.

22. Podľa § 166c ods. 1 písm. c) Zákona o konkurze oddĺžením je nedotknutá pohľadávka v rozsahu, v ktorom je krytá hodnotou predmetu zabezpečovacieho práva; ust. § 166b písm. a) a b) tým nie je dotknuté.

23. Podľa § 15 ods. 1 Zákona o vlastníctve bytov (ZoVB) na zabezpečenie pohľadávok, ktoré vznikli alebo vzniknú v budúcnosti z právnych úkonov týkajúcich sa domu, spoločných častí domu, spoločných zariadení domu a príslušenstva a na zabezpečenie pohľadávok, ktoré vznikli alebo vzniknú v budúcnosti z právnych úkonov týkajúcich sa bytu alebo nebytového priestoru v dome, ktoré urobil vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome, vzniká zo zákona k bytu alebo k nebytovému priestoru v dome záložné právo v prospech ostatných vlastníkov bytov a nebytových priestorov. Existencia záložného práva sa zapíše do katastra nehnuteľností a nemožno ho vymazať počas existencie predmetu záložného práva.

24. Predmetom konania je nedoplatok na úhradách do fondu prevádzky, údržby a opráv, plnenia poskytované s užívaním bytu a výkon správy v súvislosti s vlastníctvom žalovaných - bytu, ktorého správu vykonáva žalobca.

25. Zákon o konkurze obsahuje v ust. § 166c ods. 1 taxatívny výpočet pohľadávok, ktoré zostávajú oddĺžením nedotknuté, teda jedná sa o pohľadávky, ktorých sa oddĺženie netýka a sú zachované v celom rozsahu bez ohľadu na to, či si veriteľ v konkurzu pohľadávku prihlási alebo nie (a to počas oddľžovacieho konania aj po jeho skončení). Neprihlásenie takejto pohľadávky prihláškou nemá za následok jej nevymáhateľnosť a pohľadávka je teda v plnom rozsahu vymáhateľná počas konkurzu, po jeho zrušení a rovnako aj počas konania o určenie splátkového kalendára alebo po jeho skončení.

26. V zmysle citovaného ust. § 166c ods. 1 Zákona o konkurze pod písm. c) je oddĺžením nedotknutou zabezpečená pohľadávka, a to v rozsahu, v ktorou je krytá hodnotou predmetu zabezpečovacieho práva. Takouto zabezpečenou pohľadávkou je aj pohľadávka ostatných vlastníkov bytov, v prospech ktorých existuje záložné právo vzniknuté v zmysle § 15 ods. 1 Zákona o vlastníctve bytov.

27. S poukazom na uvedené sa odvolací súd stotožnil s námietkou žalobcu o tom, že predmetom tohto konania je pohľadávka v zmysle § 10 Zákona o vlastníctve bytov týkajúca sa mesačných preddavkov za plnenia poskytované s užívaním bytu vo vlastníctve žalovaných v 1. a 2. rade, ktorá je zabezpečená zákonným záložným právom podľa § 15 Zákona o vlastníctve bytov, ktorá je v zmysle citovaného ust. § 166c ods. 1 písm. c) Zákona o konkurze pohľadávkou oddĺžením nedotknutou.

28. Súd prvej inštancie sa s uvedenou skutočnosťou vo svojom rozhodnutí nevysporiadal a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci pokiaľ neaplikoval ust. § 166c ods. 1 písm. c) Zákona o konkurze v spojení s § 15 Zákona o vlastníctve bytov napriek tomu, že zo žaloby a k žalobe pripojených listinných dôkazov vyplývala potreba aplikácia týchto ustanovení.

29. Zároveň záver súdu prvej inštancie, že konanie vyvolané návrhom žalobcu podaným až po vyhlásení konkurzu na majetok žalovaných 1/, 2/ nie je prípustné, pretože sa jedná o pohľadávku, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze v zmysle ustanovenia § 166a ods. 1 písm.a) Zákona o konkurze, je predčasný, pretože bol urobený bez toho, aby súd posúdil čo je predmetom konania.

30. Odvolací súd zdôrazňuje, že podľa ustanovenia § 166a ods. 1 písm. a) Zákona o konkurze, sú v konkurze uspokojované pohľadávky, ktoré vznikli pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi.

31. Ako dôvodnú preto odvolací súd vyhodnotil námietku žalobcu, že súd nebral zreteľ ani na skutočnosť, že predmetom konania boli pohľadávky, ktoré vznikli za obdobie od 1.6.2018 až do 31.12.2019, pričom nerozlíšil aká časť pohľadávky bola uplatňovaná v období do vyhlásenia konkurzu na majetok žalovaných v 1. a 2. rade a aká časť pohľadávky sa týka obdobia po vyhlásení konkurzu na majetok žalovaných v 1. a 2. rade. V tejto súvislosti sa súd prvej inštancie nevysporiadal dôsledne s tou skutočnosťou či pohľadávka žalobcu je v celosti alebo v časti pohľadávkou, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze v zmysle § 166a alebo sa v celom alebo v časti jedná o inú pohľadávku (teda nejedná sa o pohľadávku v zmysle § 166a, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze).

32. Rozhodnutie musí obsahovať odôvodnenie v súlade s cit. § 220 ods. 2 CSP (v spojení s § 234 ods. 2 CSP), pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie, je odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa vysporiada i so špecifickými námietkami strany sporu. V odôvodnení sa súd, rozhodujúci o uplatnenom nároku, musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesta pre dohady a domnienky. Súдне rozhodnutie musí preto obsahovať stručný a jasný výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku. Odôvodnenie má byť prostriedkom kontroly správnosti rozhodnutia nielen pre súd, ktorý ho vydal, ale aj pre súd, ktorý ho bude preskúmavať v dôsledku opravného prostriedku, t.j. musí byť preskúmateľné.

33. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že nepreskúmateľným je rozhodnutie (rozsudok aj uznesenie) vtedy, ak dôvody neobsahuje, alebo sú nezrozumiteľne podané. Odôvodnenie musí byť úplné v zmysle, že sa vysporiada so všetkými otázkami riešenými v konaní a musí byť v súlade s výrokom (resp. výrokmi).

34. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia (rozsudku aj uznesenia) patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP. Rovnako Ústavný súd SR už opakovane vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu.

35. V zmysle vyššie uvedených úvah nepreskúmateľnosť rozhodnutia patrí medzi vady konania v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, pretože súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva (konkrétne právo účinne sa brániť proti rozhodnutiu súdu) v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Tým je naplnený dôvod pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP.

36. Vzhľadom na uvedené odvolaciemu súdu neostávalo iné iba napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

37. Úlohou súdu prvej inštancie po vrátení veci bude dôsledne posúdiť, či predmetom konania je pohľadávka (v celosti, alebo v časti), ktorá môže byť uspokojená len v konkurze alebo splátkovým kalendárom podľa ust. § 166c ods. 1 ZKR, zároveň posúdi, či sa jedná o pohľadávku, ktorá zostáva oddĺžením nedotknutá, teda jedná sa o pohľadávku, ktorej sa oddĺženie netýka a je zachovaná v celom rozsahu bez ohľadu na to, či si veriteľ v konkurzu pohľadávku prihlási alebo nie podľa § 166a ods. 1 ZKR. V závislosti od výsledku posúdenia (ak sa jedná v celosti, alebo v časti o pohľadávku oddĺžením nedotknutú) bude následne skúmať dôvodnosť uplatneného nároku, za ktorým účelom vykoná potrebné dokazovanie (vychádzajúc z návrhov strán sporu).

38. O trovách o tomto odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v konečnom rozhodnutí vo veci samej.

39. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).